

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/105/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118204113
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5118204113.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: G. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. U. H., U. E. č. XXX/XX, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Luciou Morgošovou, advokátkou so sídlom R., ul. R. č. X, proti žalovanej: Q. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., ul. U. č. XXXX/X, zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Máriou Mihálikovou, advokátkou so sídlom Q., T. H. č. X/XX, o vypratanie bytu, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 7C/14/2018-147 zo dňa 03. mája 2021, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovanej do výroku v poradí prvom, ktorým bol návrh žalovanej na prerušenie konania až do rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o podaní dovolania žalovanej proti rozsudku Krajského súdu Žilina č. k. 9Co/277/2019-400 zo dňa 30.01.2020 zamietnutý, odmieta.
V ostatných výrokoch, a to v poradí druhom a treťom rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 7C/14/2018-147 zo dňa 03.05.2021 návrh žalovanej na prerušenie konania až do rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o podaní dovolania žalovanej proti rozsudku Krajského súdu Žilina č. k. 9Co/277/2019-400 zo dňa 30.01.2020 zamietol. Žalovanú zaviazal v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku vypratať a žalobcovi odovzdať vypratany 2-izbový byt č. X o celkovej výmere podlahovej plochy 74,41 m², nachádzajúci sa na U. ulici XXXX/X v Q., vo vchode č. X, na 1. poschodí bytového domu súpisné č. XXXX, postaveného na pozemku parcely registra C, parcela č. 4524/8 o výmere 196 m² - zastavané plochy a nádvoria, zapísaného na Liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom pre okres Q., obec Q., k. ú. Q.. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v celom rozsahu.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 23.02.2018 proti žalovanej domáhal uloženia povinnosti vypratať označený byt na tom skutkovom základe, že je jeho výlučným vlastníkom, nakoľko byt nadobudol udelením príklepu licitátora na dobrovoľnej dražbe konanej dňa 15.01.2018 o 11.00 hod. na Dunajskej ulici č. 2304/4 v Bratislave. O priebehu dražby bola dňa 15.01.2018 spísaná JUDr. Dagmar Hudecovou, notárkou so sídlom úradu na adrese Dunajská č. 18, 811 08 Bratislava, notárska zápisnica N 31/2018, NZ 1127/2018, NCRIs 1129/2018. Žalovaná v rozpore s ust. § 29 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách mu byt riadne neodovzdala v rámci odovzdávacieho konania za účasti dražobníka, odovzdávacieho konania bytu sa vôbec nezúčastnila, následne byt nevypratala a byt mu riadne neodovzdala ani dodatočne a žiadnym spôsobom nereagovala na jeho predchádzajúce telefonické a písomné výzvy. Táto tak bez právneho dôvodu zadržíava byt mu patriaci a tento mu odmieta vydať. Doposiaľ mu neumožnila ani len vstup do bytu, a teda zásadným spôsobom mu bráni vo výkone jeho zákonných vlastníckych oprávnení. Žalovaná v rámci vyjadrenia k žalobe neuznávala vlastnícke právo žalobcu a odmietala vyhovieť jeho návrhu na vypratanie bytu.

Tvrdila, že žalobca nadobudol vlastnícke právo k spornému bytu na základe neplatnej dobrovoľnej dražby. Domáha sa preto svojho vlastníckeho práva žalobou o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby podanej dňa 20.03.2018 na Okresnom súde v Žiline vedenom pod sp. zn. 7C/20/2018. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 26.06.2020 neuznávala vlastnícke právo žalobcu ani po tom ako bolo vo veci sp. zn. 7C/20/2018 rozhodnuté rozsudkom č. k. 7C/20/2018-328 zo dňa 24.06.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/277/2019-400 zo dňa 30.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.04.2020. Uviedla, že podala dovolanie proti rozsudku krajského súdu a taktiež návrh na odklad právoplatnosti rozsudku, ktorým súd žalobu o určenie neplatnosti dražby zamietol. Navrhla preto, aby súd vyčkal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (ďalej len „NS SR“) o podanom návrhu a až následne pokračoval v tomto konaní. Žalobca poukazyval na to, že t.č. je konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby právoplatne skončené a skutočnosť, že žalovaná podala vo veci mimoriadny opravný prostriedok nemá žiadny zásadný vplyv na rozhodovanie súdu o podanej žalobe na vypratanie. Ďalšie prerušenie súdneho konania navyše v čase po právoplatnosti skončenia konania o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby, by bolo podľa jeho názoru v rozpore s podmienkami pre fakultatívne prerušenie konania podľa § 164 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ v rozpore so zásadou rýchlej a účinnej ochrany práv strán sporu a spôsobilo by ďalšie významné straty v jeho majetkovej sfére, u ktorých je dokonca predpoklad, že nebudú nikdy v celom rozsahu reparované.

Na pojednávanie určené na deň 03.05.2021 sa právna zástupkyňa žalovanej nedostavila, doručenie predvolania na pojednávanie mala riadne vykázané, svoju neprítomnosť písomne neospravedlnila, ani z dôležitého dôvodu nepožiadala o odročenie pojednávania. Súd preto pojednával aj v jej neprítomnosti. Podanie žalovanej vo vyjadrení doručenom súdu dňa 26.06.2020, v ktorom uviedla, že využila mimoriadny opravný prostriedok, podala aj návrh na odklad právoplatnosti rozhodnutia a navrhla, aby súd vyčkal na rozhodnutie NS SR o podanom návrhu a až následne pokračoval v konaní, súd podľa jeho obsahu (§ 124 C. s. p.) posúdil ako návrh na prerušenie konania. Dospel k záveru, že nie je daný obligatórny dôvod na prerušenie konania v zmysle § 162 a ani dôvod na fakultatívne prerušenie konania v zmysle § 164 C. s. p. Rozhodovanie o prerušení konania pre dôvody podľa § 164 C. s. p. je vedené v podstatnej miere zásadou občianskeho súdneho konania vyjadrenou v čl. 17 C. s. p. teda zásadou hospodárnosti konania. Súd k takémuto procesnému rozhodnutiu pristúpi zásadne vtedy, ak prebieha iné konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodovanie vo veci samej. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva (argumentované slovo „môže“), že prerušenie konania z tohto dôvodu nie je obligatórne, je fakultatívne, teda súd nie je povinný konanie prerušiť. Podľa súdu nie je dôvod na prerušenie konania podľa § 164 C. s. p. Otázka významná pre rozhodnutie súdu o žalobe o vypratání predmetného bytu, teda otázka vlastníckeho práva k predmetu dražby totožného s predmetom vypratania, bola právoplatne vyriešená rozhodnutím v základnom konaní vedenom pred súdom pod sp. zn. 7C/20/2018, ktoré bolo právoplatne skončené rozsudkom Krajského súdu Žilina č. k. 9Co/277/2019-400 zo dňa 30.01.2020. Žaloba žalovanej ako žalobkyne o neplatnosť dobrovoľnej dražby, v rámci ktorej žalobca nadobudol vlastníctvo k predmetu dražby, bola zamietnutá. Na veci nič nemení ani skutočnosť, že žalovaná podala dovolanie proti rozsudku krajského súdu. Navyše nepreukázala, či bolo nejakým spôsobom rozhodnuté o jej návrhu na odklad právoplatnosti rozsudku krajského súdu. Súd preto návrh na prerušenie konania zamietol.

Následne citoval ust. § 29 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ďalej len „Občianskeho zákonníka“ a konštatoval, že v konaní postupoval podľa § 191, § 215 ods. 1 a § 217 ods. 1 C. s. p. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca je vlastníkom predmetného bytu, ku ktorému vlastníctvo nadobudol na základe dobrovoľnej dražby konanej dňa 15.01.2018 príklepom licitátora. Predchádzajúcou vlastníčkou bola žalovaná, ktorá však v zmysle § 29 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách predmetný byt žalobcovi neodovzdala. Žalovaná napadla neplatnosť dobrovoľnej dražby, ktoré konanie sa viedlo na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7C/20/2018. V predmetnom konaní súd uznesením č. k. 7C/20/2018-46 zo dňa 03.04.2018 uložil žalobcovi povinnosť trpieť a nebrániť žalobkyňu v užívaní predmetného bytu, a to až do právoplatného skončenia vo veci samej. Žalobkyňa bola teda oprávnená na základe predmetného rozhodnutia súdu byt užívať až do doby, kým nebude vo veci samej rozhodnuté o tom, či žalovaný (v tomto konaní žalobca) platne nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v rámci dobrovoľnej dražby. V tejto veci bola žaloba žalovanej zamietnutá rozsudkom č. k. 7C/20/2018-328 zo dňa 24.06.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/277/2019-400 zo dňa 30.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.04.2020. Od uvedeného dňa žalovaná užíva predmetný byt bez akéhokoľvek právneho dôvodu. V konaní súd nemal za preukázané, že by žalovaná predmetný byt užívala z iného právneho dôvodu, resp. že by mala v čase rozhodovania súdu uzatvorenú so žalobcom nejakú zmluvu. Užívaním bytu bez právneho dôvodu preto žalovaná neoprávnené zasahuje do vlastníckeho práva žalobcu. Nič na tom

nemení ani tá skutočnosť, že žalovaná má v predmetnom byte svoje obydlie, právo ochrany obydlia nie je totiž možné vykladať tak, že garantuje občanovi zotrvanie v určitom obydli, vždy a za každých okolností. Súd preto žalobe žalobcu ako skutkovo a právne dôvodnej vyhovel.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 261 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu priznal nárok na náhradu trov konania proti neúspešnej žalovanej v celom rozsahu. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalovaná prostredníctvom splnomocneného zástupcu odôvodňujúc ho tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.). Podľa žalovanej otázka vlastníctva žalobcu k bytu, ktorého vypratania sa domáha, nie je definitívne vyriešená. Bez ustálenia vlastníctva nehnuteľnosti, bez zjavných pochybností, nemôže súd rozhodnúť o vypratání takejto nehnuteľnosti. V prípade vyhovenia dovolania by došlo k ďalším sporom do budúcnosti. Aktuálne prebieha na NS SR rozhodovanie o ňou podanom dovolaní proti rozsudku, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie neplatnosti dražby, ktorou nadobudol vlastnícke právo k spornému bytu žalobca v tomto konaní, pričom bol podaný aj návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku, o ktorom však ešte nebolo rozhodnuté. Hoci rozsudok o zamietnutí žaloby o určenie neplatnosti dražby nadobudol právoplatnosť, ona využila mimoriadny opravný prostriedok a je preto potrebné čakať na definitívne ustálenie otázky vlastníctva bytu, ktorý sa má vypratať. Preto aj bol podaný návrh v súlade s § 162 ods. 1 písm. a/ C. s. p. (rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť) o prerušenie tohto konania do rozhodnutia NS SR o podanom odvolaní. Žalobkyňa preto navrhla, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a prerušil konanie okresného súdu do rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu Žilina č. k. 9Co/277/2019-400 zo dňa 30.01.2020, resp. aby vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej zo dňa 09.07.2021 nesúhlasil s tvrdením žalovanej ohľadom toho, že otázka vlastníctva bytu nie je definitívne ustálená. Dovolanie žalovanej nepredstavuje v poradí ďalší riadny opravný prostriedok ale ide o mimoriadny opravný prostriedok, v dôsledku čoho je otázka vlastníctva bytu aktuálne právoplatne ustálená, a to tak, že vlastníkom bytu je on. Súd je pri rozhodovaní viazaný stavom existujúcim v čase jeho rozhodovania. Zároveň mu nie je zrejmé, v čom má spočívať namietané nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie pri vydávaní napadnutého rozsudku. Pokiaľ žalovaná vychádzala z toho, že súd prvej inštancie bol v nadväznosti na jej návrh na prerušenie konania povinný konanie podľa § 162 ods. 1 písm. a/ C. s. p. prerušiť, ide o zjavne nesprávne právne posúdenie veci z jej strany. Podľa žalobcu povinnosť súdu prerušiť konanie podľa § 162 ods. 1 písm. a/ C. s. p. je potrebné vykladať v súvislosti s § 193 C. s. p., podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím Ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou SR, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, rozhodnutím Ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd, rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt, postihnutelný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal, rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. Týmto okruhom otázok je teda súd viazaný v tom zmysle, že si o nich nemôže urobiť ani prejudiciálny záver. Z uvedeného je bez ďalšieho zrejmé, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre obligatórne prerušenie konania podľa ust. § 162 ods. 1 písm. a/ C. s. p., na ktoré sa odvoláva žalovaná. Dôvod na prerušenie konania ňou uvádzaný (podanie dovolania) nespĺňa ani jednu z obligatórných a ani fakultatívnych podmienok na prerušenie konania. Ďalej žalobca uviedol, že s návrhom žalovanej na prerušenie konania sa správne vypořiadal aj súd prvej inštancie v bode 22. odôvodnenia rozhodnutia. Na podporu správnosti napadnutého rozsudku poukázal napr. na rozhodnutie iného súdu v právnej veci o vypratání bytu, podľa ktorého bol návrh na prerušenie konania o vypratání bytu taktiež zamietnutý, nakoľko samotné podanie dovolania nemôže byť dôvodom na prerušenie konania. V tejto súvislosti citoval z rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 10C/35/2009 zo dňa 09.08.2017. V nadväznosti na všetky vyššie uvedené skutočnosti mal žalobca za to, že odvolanie žalovanej v kontexte namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci je jednak úplne nedôvodné (keďže podanie dovolania nie je dôvodom pre obligatórne prerušenie konania), a jednak ani nie je riadne odôvodnené, nakoľko v odvolaní v rozpore s ust. § 363 C. s. p. absentujú odvolacie dôvody. Vníma preto odvolanie len ako snahu žalovanej o ďalšie neúmerne predlžovanie sporu v tom čo možno najdlhšie bezplatne užívať byt v jeho

vlastníctve (toho času už viac ako 3,5 roka). Žalobca preto navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 387 ods. 1 C. s. p. napadnutý rozsudok ako vo výroku vecne správny potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaná na vyjadrenie žalobcu písomne nereagovala.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a odvolanie žalovanej do výroku v poradí prvom odmietol (§ 386 písm. c/ C. s. p.) a v ostatných výrokoch a to v poradí druhom a treťom rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.) z nasledovných dôvodov:

6. Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh žalovanej na prerušenie konania až do rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o podaní dovolania žalovanej proti rozsudku Krajského súdu Žilina č. k. 9Co/277/2019-400 zo dňa 30.01.2020 zamietol. Žalovanú zaviazal v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku vypratať a žalobcovi odovzdať vypratý 2-izbový byt č. X o celkovej výmere podlahovej plochy 74,41 m², nachádzajúci sa na U. Z. XXXX/X v Q., vo vchode č. X, na 1. poschodí bytového domu súpisné č. XXXX, postaveného na pozemku parcely registra C, parcela č. 4524/8 o výmere 196 m² - zastavané plochy a nádvoria, zapísaného na Liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom pre okres Q., obec Q., k. ú. Q.. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v celom rozsahu.

7. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.) zaoberal sa pri posudzovaní veci iba jeho tvrdeniami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či nedošlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 161 C. s. p.).

8. Žalovaná v odvolaní namietala nesprávne právne posúdenie veci s poukazom na to, že otázka vlastníctva žalobcu k bytu, ktorého vypratania sa domáha, nie je definitívne vyriešená a to vzhľadom na prebiehajúce dovolacie konanie proti rozsudku, ktorým bola zamietnutá jej žaloba o určenie neplatnosti dražby, ktorou nadobudol vlastnícke právo k spornému bytu žalobca v tomto konaní, pričom bol podaný aj návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku, o ktorom však ešte nebolo rozhodnuté. Bol preto aj podaný návrh na prerušenie konania v súlade s § 162 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

9. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej do výroku v poradí prvom nie je prípustné.

10. Podľa § 164 C. s. p. ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

Podľa § 162 ods. 3 C. s. p. o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

Podľa § 355 ods. 2 C. s. p. proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa § 357 písm. n/ C. s. p. odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164.

Podľa § 386 písm. c/ C. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

11. Na rozdiel od doterajšej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku bola zmenená koncepcia prípustnosti odvolania proti uzneseniu. Proti tejto forme súdneho rozhodnutia totiž vo svojej podstate odvolanie prípustné nie je. Pripúšťa sa len v prípadoch, ktoré sú taxatívne vypočítané v § 357 C. s. p. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že podľa § 357 písm. n/ odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164. Ak bol však podaný návrh na prerušenie konania a súd mu nevyhovet, nie je proti zamietavému uzneseniu prípustné odvolanie.

12. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/288/2019 zo dňa 26.08.2020, podľa ktorého „rozhodnutia súdu o prerušení konania a o zamietnutí návrhu na prerušenie

konania sú procesnými rozhodnutiami, ktorým sa nerozhoduje o právach a povinnostiach sporových strán vo veci samej. Takéto rozhodnutia majú procesnoprávne dôsledky len pre určité štádium civilného sporového konania; nejde o rozhodnutia vo veci samej, ktoré by do práv a povinností sporových strán zasahovali konečným spôsobom“....v intenciách inštitútu prerušenia konania by v prípade zamietnutia návrhu na prerušenie konania súdom prvej inštancie, nebolo voči takémuto rozhodnutiu prípustné ani odvolanie. V prípadoch prerušenia konania je totiž odvolanie prípustné podľa § 357 písm. n/ C. s. p. len proti uzneseniu, ktorým bolo prerušené konanie podľa § 162 ods. 1 písm. a/ alebo § 164 C. s. p., či už na návrh alebo bez návrhu. Ak by súd návrhu na prerušenie konania nevyhovel, nešlo by o prerušenie konania, a teda odvolanie proti negatívnemu rozhodnutiu by prípustné ani nebolo (k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 04. decembra 2018 sp. zn. 1Obo/15/2018)“.

13. Nakoľko žalovaná podala odvolanie voči výroku I., ktorým súd návrh na prerušenie konania zamietol odvolací súd toto odvolanie odmietol s poukazom na ust. § 357 písm. n/ C. s. p., v zmysle ktorého nie je voči tomuto rozhodnutiu odvolanie prípustné (§ 386 písm. c/ C. s. p.). Výrok aj keď je súčasťou rozsudku ako to umožňuje ust. § 162 ods. 3 C. s. p. má povahu uznesenia. Forma rozhodnutia o návrhu na prerušenie konania podľa odvolacieho súdu nemá vplyv na prípustnosť odvolania.

14. Podľa odvolacieho súdu rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a na základe vykonaných dôkazov považoval za správne skutkové zistenia, na základe ktorých bolo preukázané, že žalobca nadobudol vlastnícke právo k bytu formou prechodu práva na základe inej skutočnosti v zmysle § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka - príklepom licitátora na dobrovoľnej dražbe, pričom žalovaná užíva byt bez akéhokoľvek právneho dôvodu. K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., odvolací súd za aplikácie § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 C. s. p. v spojení s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/170/2005, pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok a v zásade sa odvolací súd môže obmedziť len na prevzatie odôvodnenia nižšieho stupňa. Okrem toho sa v konaní pred súdom prvej inštancie nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ust. § 380 ods. 2 C. s. p., ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktoré by musel odvolací súd prihliadať.

15. Nakoľko na správnych skutkových zisteniach a posúdení okresného súdu sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovanej, namietajúcej nesprávne právne posúdenie ohľadom otázky vlastníctva žalobcu k bytu, za dôvodné.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výrokoch v poradí druhom a treťom týkajúcom sa trov konania, založeného na zásade úspechu žalobcu v spore, ako vecne správny potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Vzhľadom na výsledok sporu bol úspešnou stranou odvolacieho konania žalobca, a to v celom rozsahu, a preto mu súd voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).